

## Vil Du elske mig, når Dagen lider

1.

Vil Du elske mig, når Dagen lider,  
Og dens Sol er bleven kold og mat;  
Når den dunkle Skygge fremad skrider,  
Og bebuder, der er kort til Nat;  
Når min Fod er træt, og mine Hænder  
Synke magtesløse i dit Skød;  
Når mit Øje sig mod Himlen vender,  
Bedende om Enden på min Nød?

2.

Vil Du elske mig, når hvad jeg loved  
Viser sig at være ufuldbragt;  
Når det ses, at Hjerte mer end Hoved  
Har jeg havt, og mere Mod end Magt;  
Når jeg vrages som en rusten Klinge,  
Nu for sløv, men engang altfor hvas,  
Og den store Hob kun agter ringe,  
At jeg dog engang har fyldt min Plads?

3.

Vil Du elske mig, når disse Sange,  
I hvis Bølgegang mit Hjerte slog,  
Og som derfor rørte Hjerter mange,  
Og som først din Attrå til mig drog;  
- Når de over andre Toner glemmes,  
Og en yngre Slægt for dem er døv;  
Når de i den trykte Bog kun gjemmes,  
Som på Hylden står, bedækt med Støv?

4.

Vil Du elske mig, når jeg har fundet  
Hvilen, som mig dette Liv ej gav;  
Når det Mål, min Stræben her har vundet,  
Er en Tue Jord, en ukjendt Grav?  
Vil Du vore Børn da trofast lære,  
Hvem jeg var, hvorfor jeg trofast stred?  
Vil Du mig i kærligt Minde bære,  
Til Du ved min Side lægges ned?

Melodi: Caroline Recke-Madsen 1833-1901  
Tekst: Carl Ploug 1813-94